

روکش آسفالتی نازک (micro surfacing)

رامین مدبری

گروه مهندسی عمران/راه و ترابری، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

Ramin6972modabberi@gmail.com

خلاصه

رفتار یک روسازی به شرایط ساختاری و عملکردی آن بستگی دارد. عملکرد روسازی نیز به ظرفیت و قدرت تحمل بار روسازی و بستر راه وابسته است. شرایط عملکردی یک جاده شرایطی است که بهره بردار ضمن احساس راحتی و ایمنی از یک نقطه به نقطه دیگر مسیر با سرعت مناسب حرکت کرده و هزینه‌ها نیز قابل قبول باشد. زیرا یکی از مهمترین چالش‌های مسئولین عملیات ساخت و نگهداری راهها (خیابان‌ها، بزرگراهها و فرودگاهها) هزینه بالای اجرای روکش‌های بتن آسفالتی و بالاخص هزینه نگهداری مستمر آنهاست. همچنین عمر مفید و قابل بهره برداری از روکش آسفالت نیز مساله حائز اهمیتی است که به طور مستقیم بر بودجه سالانه و هزینه‌های این بخش تاثیر گذار است. مخلوط آسفالت حفاظتی ریزدانه (مایکروسورفیسینگ) به عنوان یکی از روش‌های نوین مرمت رویه‌های آسفالتی از سال ۱۹۸۰ مورد استفاده قرار گرفته است. این آسفالت یک نوع رویه حفاظتی است که از قیر امولسیون پلیمری، مصالح سنگی صددرصد شکسته، فیلر معدنی، آب و سایر افزودنی‌های کنترل‌کننده تشکیل شده است. در صورتی که این آسفالت به خوبی طراحی شده و با تجهیزات مناسب اجرا شود نتایج خوبی در اصلاح خصوصیات اصطکاکی سطح رویه خواهد داشت. این مقاله یکی از سیستم‌های مناسب روکش آسفالتی به نام مایکروسورفیسینگ را تشریح نموده و پارامترهای موثر بر روش طرح و اجرای آن را به تفصیل بیان می‌کند.

کلید واژه: مایکروسورفیسینگ، روکش آسفالتی نازک، رویه حفاظتی

۱. مقدمه و معرفی موضوع: